

Pondelok 6. júna 2016

Text: Ef 2, (11 – 16) 17 – 22

¹¹Preto pamätajte, že ste kedysi boli pohania podľa tela a neobrezanými vás prezývali takzvaní obrezaní, totiž (obrezaní) ľudskou rukou na tele, ¹²a že ste boli v tom čase bez Krista, vylúčení zo spoločenstva s Izraelom, cudzí zmluvám zasľúbenia, bez nádeje a bez Boha na svete. ¹³Ale teraz, hoci ste kedysi boli ďalekí, v Kristovi Ježišovi stali ste sa blízkymi krvou Kristovou. ¹⁴Lebo On je náš pokoj, On, ktorý oboch spojil v jedno a zboril priehradný múr, nepriateľstvo, ¹⁵keď na svojom tele pozbavil platnosti zákon s jeho nariadeniami, aby tak z dvoch stvoril v sebe jedného, nového človeka, nastolil pokoj ¹⁶a oboch v jednom tele zmieril s Bohom skrze kríž, na ktorom zahladil to nepriateľstvo. ¹⁷A tak prišiel zvestovať pokoj vám ďalekým a pokoj aj blízkym, ¹⁸lebo skrze Neho obaja máme prístup k Otcovi v jednom Duchu. ¹⁹A tak teda nie ste už cudzinci ani prišielci; ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží, ²⁰vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus, ²¹na ktorom každé stavenie, (príslušne) pospájané, rastie v chrám svätý v Pánovi, ²²a na ktorom aj vy budete v Duchu spolu zbudovaní v príbytok Boží.

Piesne: ES č. 347, 567

Zamyslenie nad Božím slovom:

Každý z nás by vedel vysvetliť, čo narušuje šťastie, osobný pocit radosti a istoty. Môže to súvisieť s našimi vzťahmi, v ktorých žijeme doma, na pracovisku. Môže to mať do činenia s mojím pohľadom na vlastný život. Ak sa mi zdá, že celkový súčet mojich snažení sa skôr otáča k mínusu, som nešťastný/á. Môže to súvisieť aj s výhľadom dopredu. Ak je naša budúcnosť nejasná a nad našimi budúcimi dňami sa vznášajú skôr obavy, pokoj sa stráca. Božie slovo na tento deň hovorí, že Ježiš Kristus „*prišiel zvestovať pokoj vám ďalekým a pokoj aj blízkym*“. Čo to znamená pre mňa osobne? Jeden z dôvodov, hoci si to často neuvedomujeme, je určite to, že sme sa vzdialili od Božích zámerov. Alebo to povedzme pozitívne: Ježiš Kristus dáva pokoj tým, ktorí boli kultúrne, morálne, duchovne vzdialení od Krista. Tak to platilo o ostatných národoch v dobe Ježišovej. Tak to môže platiť i dnes o tých, ktorí pociťujú vzdialenosť od Božej lásky. Kristus nám, čo cítime chladivý odstup, vkladá do srdca láskavú vieru a vytvára pokoj. Vytvára jednotu. Stali sme sa v Kristovi príbuznými a spojenými v jedno živé spoločenstvo. Ježiš prináša pokoj aj nám blízkym – čítame. Písmo myslí pôvodne na tých, čo sa stali kresťanmi zo židovského náboženského pozadia. Dnes by sme možno mysleli na tých, ktorí sa skromne tešia, že ku Kristovi a k Jeho cirkvi patria celý život. Čo narušuje pokoj nás, čo patríme medzi pravidelných návštevníkov služieb Božích, čo sme vydržali aj v zlých dobách a sme stále spojení Kristom v cirkvi? Dobrá otázka. Možno by sa aj tu bolo treba pýtať osobne. Niektorých vyrušuje to, že sa svet neuberá cestami, ktoré pokladajú za správne. Iných vyrušuje moderný prejav viery v hudbe mladých... Aj nám blízkym prináša Kristus pokoj, aby sme mali otvorené srdce pre tých, čo prichádzajú a budú s nami patriť v Duchu Božom do Božieho príbytku. Dáva nám odvahu a silu, aby sme našli spôsoby porozumieť svetu a pomôcť svetu, aby bol bližšie k Bohu. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, vďaka Ti za to, že Ty sám dávaš a vytváraš pokoj v našich srdciach a vzťahoch. Otváraš nám srdcia Duchom Svätým pre potreby druhých a nedovoľuješ nám myslieť iba na seba. V Tebe a v Duchu Svätom sa stávame Tvojimi blízkymi, a zároveň túžime s Tebou po tom, aby Tebe mohli patriť mnohí ďalší okolo nás. Amen.

Dr. h. c. prof. ThDr. Július Filo, emeritný generálny biskup na mieste zborového kaplána v CZ ECAV Vrbovce a vedúci Katedry praktickej teológie na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave